MISSALE DIOECESIS PATAVIENSIS
Wien, um 1480 Seite 51v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=991
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

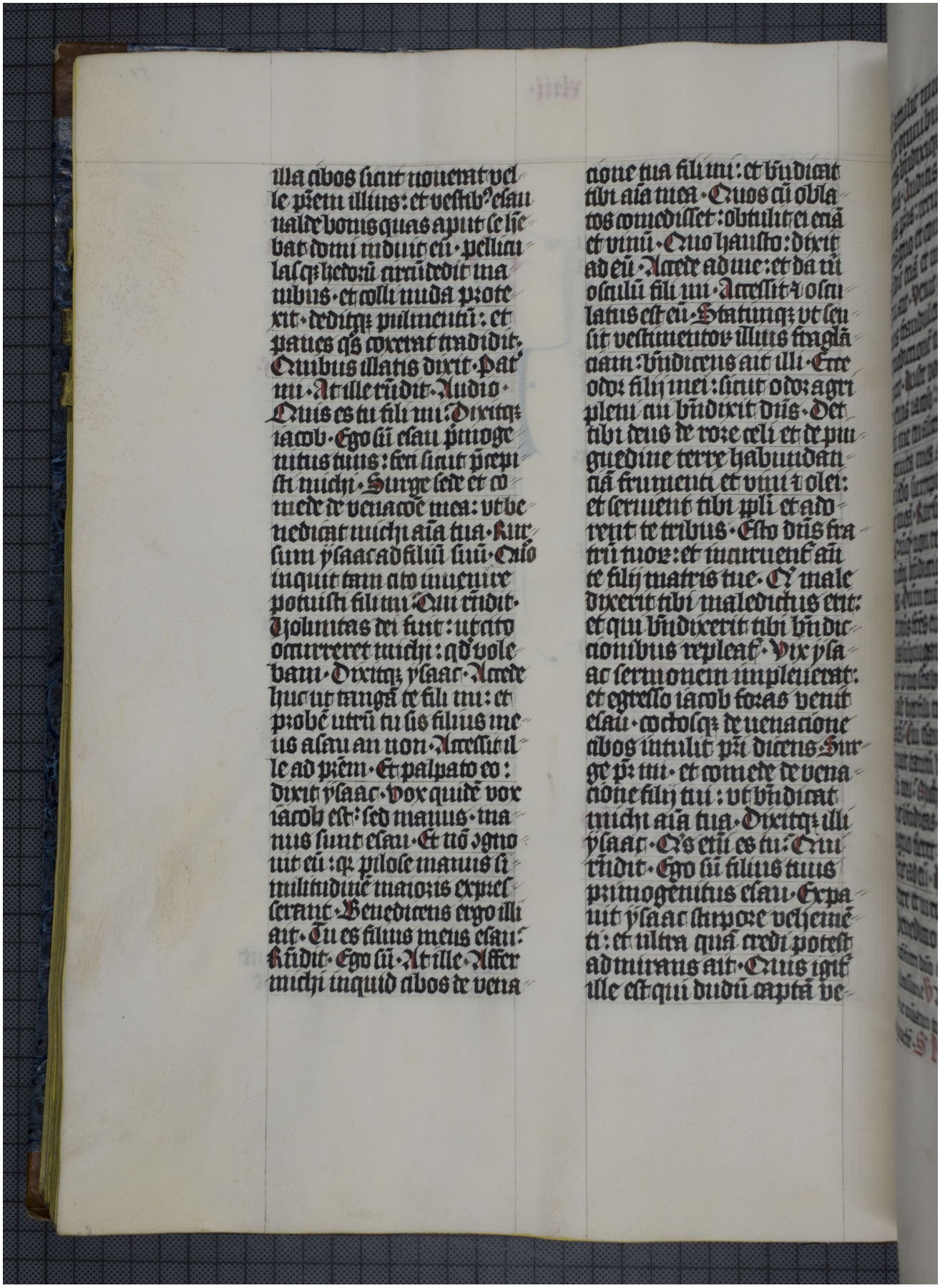

illa cibos sicut nouerat vel
le p̄rem illius: et vestib⁹ esau
valde bonis quas apud se hē
bat domi induit eū. pellicu
lasq; hedorū circūdedit ma
nibus. et colli nuda prote
xit. deditq; pulmentū: et
panes q̄s coxerat tradidit.
Quibus illatis dixit. Pat̄
mi. At ille rn̄dit. Audio.
Quis es tu fili mi? Dixitq;
iacob. Ego sū esau p̄mogē
nitus tuus: feci sicut p̄cepi
sti michi. Surge sede et co
mede de venacōe mea: ut be
nedicat michi aīa tua. Rur
sum ysaac ad filiū suū. Quo
inquit tam cito inuenire
potuisti fili mi? Qui rn̄dit.
Voluntas dei fuit: ut cito
occurreret michi: qd̄ vole
bam. Dixitq; ysaac. Accede
huc ut tangā te fili mi: et
probē utrū tu sis filius me
us esau an non. Accessit il
le ad p̄rem. Et palpato eo:
dixit ysaac. Vox quidē vox
iacob est: sed manus. ma
nus sunt esau. Et nō cognō
uit eū: q̄ pilose manus si
militudinē maioris expres
serant. Benedicens ergo illi
ait. Tu es filius meus esau?
Rn̄dit. Ego sū. At ille. Affer
michi inquid cibos de vena
cione tua fili mi: et bn̄dicat
tibi aīa mea. Quos cū obla
tos comedisset: obtulit ei etiā
et vinū. Quo hausto: dixit
ad eū. Accede ad me: et da mi
osculū fili mi. Accessit ⁊ oscu
latus est eū. Statimq; ut sen
sit vestimentorū illius fraglā
ciam: bn̄dicens ait illi. Ecce
odor filij mei: sicut odor agri
pleni cui bn̄dixit dn̄s. Det
tibi deus de rore celi et de pin
guedine terre habundan
ciā frumenti et vini ⁊ olei:
et seruient tibi ꝑpli et ado
rent te tribus. Esto dn̄s fra
trū tuorū: et incurvent̄ an̄
te filij matris tue. Q̄ male
dixerit tibi maledictus erit:
et qui bn̄dixerit tibi bn̄dic
cionibus repleat̄. Vix ysa
ac sermonem impleuerat:
et egresso iacob foras venit
esau. coctosq; de venacione
cibos intulit p̄ri dicens. Sur
ge p̄r mi. et comede de vena
cione filij tui: ut bn̄dicat
michi aīa tua. Dixitq; illi
ysaac. Q̄s enī es tu? Qui
rn̄dit. Ego sū filius tuus
primogenitus esau. Expa
uit ysaac stupore vehemē
ti: et ultra quā credi potest
admirans ait. Quis igit̄
ille est qui dudū captā ve